

Formy hodnocení

1. Klasifikace
2. Slovní hodnocení
3. Autentické hodnocení
4. Hodnocení portfolia
5. Autonomní hodnocení

Iliasová Kateřina, 329226

Klasifikace

Je školní hodnocení, které je předepsané klasifikačním řádem. Podle něj rozdělujeme žáky do kvalitativně odlišných skupin, klasifikačních stupňů (známek).

- Forma kvantitativního hodnocení
 - Hodnocení číslem
 - Pětistupňová škála
-
- Školský zákon (vyhláška 48/2005) řeší způsoby hodnocení žáku základních škol a připouští klasickou klasifikaci, slovní hodnocení nebo kombinaci obojího.
 - RVP - Tradičně používaná klasifikace dosahovaných vědomostí, dovedností a návyků u žáků již neodpovídá společenským požadavkům na vzdělání.
 - Každá škola si v rámci tvorby ŠVP rozhoduje o způsobu hodnocení žáků.

Výhody a nevýhody klasifikace

- Jednoduché
 - Stručné
 - Rychlé
 - Efektivní
- Příliš hrubá škála na to, aby dostatečně ohodnotila znalosti
 - Učitelé používají doplňkové systémy – použití jemnějšího bodového nebo procentuálního hodnocení
 - Nezachycuje žákovo úsilí vzhledem k jeho individuálním schopnostem
 - Nedostatečné vysvětlení chybných postupů
 - Neposkytuje rady do budoucna

Slovní hodnocení

- Hodnocení žáků verbálními výroky
- Verbální forma hodnocení je obsáhlejší a může být velice výstižná.
- Umožňuje vyzdvihnout přednosti žáka a zároveň přesně popsat jeho nedostatky.
- Forma kvalitativního hodnocení
- Mělo by být hodnocením činnosti žáka o výsledcích učení a jeho chování. V žádném případě by nemělo být hodnocením jeho osoby.

Obsah slovního hodnocení:

- Hodnocení kvality výkonu
- Pravděpodobné příčiny dosaženého stavu
- Návrhy jak dosáhnout zlepšení

Výhody a nevýhody slovního hodnocení

- Vysoká informační hodnota
- Dokáže dobře motivovat
- Obsahuje nejen výsledky ale i postoje žáků, jejich úsilí a snahu
- Nediskriminuje slabší žáky
- Nutí učitele lépe poznávat žáka a jeho práci
- Nestresuje
- Obsahuje doporučení pro další rozvoj
- Časově a administrativně náročné
- Obtížné
- Ne každý učitel se umí přiměřeně slovně vyjádřit
- Zvyšuje nároky na profesní dovednosti učitele
- Úroveň, obsah a forma hodnocení různými učiteli se může zásadně lišit – neurčitost výsledku.

Jak psát slovní hodnocení

Slovní hodnocení má být koncipováno pozitivně. Není potřeba zdůrazňovat, co žák neumí, je lepší napovědět, jak to může napravit.

Musíme brát v potaz věcnost, podloženost a srozumitelnost sdělení, úroveň adresáta, i jeho rodičů.

Vhodná slovesa: **umíš, zvládáš, dokážeš, jsi schopný**, důležité jsou i odstíny těchto slovních spojení

"výborně umíš", „**umíš, když**“, **"umíš základy"**,

"potřebuješ docvičit". Slovní hodnocení nesmí zamlčovat skutečnou realitu.

Čemu se vyhnout:

Nepoužívat nekonstruktivní výrazy (neumíš, nedovedeš..)

Nehodnotit žáka ale jeho práci (jsi houževnatý X pracuješ houževnatě)

Nezveličovat, aby bylo hodnocení důvěryhodné

Vyvarovat se osobních postojů (mám tě ráda, líbí se mi).

Návody a rady, jak
vypracovat slovní
hodnocení

RAABE
ROKOLLET - MACHAZER

K čemu by mělo hodnocení vést?

V souvislosti s hodnocením zmiňuje Fialová, (2010)

„Úspěch znamená dělat to nejlepší, co můžeme s tím, co máme. Úspěch spočívá v konání, nikoliv v dostávání – v úsilí, ne ve vítězství.“ „Neúspěch nás učí, že porážka se dá přežít. Neúspěch není ostuda. Ostuda je bát se vstát a zkusit to znovu.“

